SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS (BUSP) 2018/1544

2018 m. spalio 15 d.

dėl ribojamųjų kovos su cheminio ginklo platinimu ir naudojimu priemonių

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

atsižvelgdama į Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymą,

kadangi:

(1) Europos Sąjunga remia nusiginklavimo, neplatinimo ir ginklų kontrolės tarptautines sutartis ir režimus;

(2) Sąjunga remia veiksmingą Konvencijos dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, kaupimo ir panaudojimo uždraudimo bei jo sunaikinimo (toliau – CWC) įgyvendinimą ir visuotinį taikymą ir pabrėžia savo paramą Cheminio ginklo uždraudimo organizacijai (ChGUO) ir jos techniniam sekretoriatui bei jų svarbą. Sąjunga griežtai smerkia cheminio ginklo platinimą ir naudojimą, kad ir kur tai vyktų ir kad ir kas tai vykdytų, bet kokiomis aplinkybėmis. Siekdama remti CWC išdėstytą draudimą naudoti cheminį ginklą, kuris kelia didelę grėsmę tarptautiniam saugumui, Sąjunga laikosi nuomonės, kad reikia imtis konkrečių priemonių, nukreiptų prieš tuos, kurie imasi šio ginklo, arba prisideda prie jo kūrimo ar naudojimo. Sąjunga yra įsipareigojusi prisidėti prie asmenų, subjektų, grupių ar Vyriausybių, atsakingų už cheminio ginklo naudojimą, nustatymo ir patraukimo atsakomybėn. Lygiai taip pat svarbu yra imtis veiksmų dėl cheminio ginklo kūrimo, gamybos, įsigijimo, perkėlimo ir kaupimo, t. y. parengiamųjų etapų iki cheminio ginklo panaudojimo;

(3) Šiuo atžvilgiu Sąjunga išreiškė savo pritarimą 2018 m. birželio 27 d. CWC valstybių konferencijos sprendimui, kuriuo sprendžiamas cheminio ginklo naudojimo grėsmės klausimas;

(4) Sąjunga ir jos valstybės narės remia kitas tarptautines iniciatyvas, kuriomis siekiama pašalinti cheminio ginklo grėsmę, pavyzdžiui, Australijos grupėje, kuri koordinuoja ir, derindama nacionalines eksporto kontrolės priemones, padeda vykdyti įsipareigojimus pagal CWC ir Biologinių ir toksinių ginklų konvenciją, taip pat Platinimo saugumo iniciatyvoje ir Tarptautinėje partnerystėje prieš nebaudžiamumą už cheminio ginklo naudojimą. Sąjunga ir jos valstybės narės taip pat remia atitinkamų JT ST rezoliucijų, visų pirma rezoliucijų 1540 (2004), 2118 (2013), 2209 (2015), 2235 (2015) ir 2325 (2016), įgyvendinimą;

(5) 2018 m. kovo 22 d. Europos Vadovų Taryba padarė išvadą, kad cheminių ginklų naudojimas, įskaitant bet kokių nuodingųjų cheminių medžiagų kaip ginklų naudojimą, yra visiškai nepriimtinas bet kokiomis aplinkybėmis, privalo būti sistemingai ir griežtai pasmerktas ir yra grėsmė mūsų visų saugumui. 2018 m. birželio 28 d. Europos Vadovų Taryba paragino kuo greičiau priimti naują ES ribojamųjų priemonių režimą, kad būtų sprendžiamas cheminio ginklo naudojimo ir platinimo klausimas;

(6) šiuo sprendimu prisidedama prie Sąjungos kovos su cheminio ginklo platinimu ir naudojimu pastangų. Taikymo sritis ir cheminio ginklo apibrėžtis, nurodytos šiame sprendime, turėtų būti tokios pačios, kaip nurodyta CWC;

(7) tam tikroms priemonėms įgyvendinti reikia tolesnių Sąjungos veiksmų,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Cheminis ginklas – cheminis ginklas, kaip apibrėžta Cheminio ginklo uždraudimo konvencijos (CWC) II straipsnyje.

2 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad į jų teritorijas atvykti arba vykti per jas tranzitu negalėtų priede išvardyti:

a) fiziniai asmenys, kurie yra atsakingi, teikia finansinę, techninę ar materialinę paramą arba kitaip prisideda prie šių veiksmų:

   i) cheminio ginklo gamybos, įsigijimo, laikymo, kūrimo, gabenimo, kaupimo arba perkėlimo;

   ii) cheminio ginklo naudojimo;

   iii) dalyvavimo rengiantis naudoti cheminį ginklą;

b) fiziniai asmenys, kurie padeda, skatina arba kursto bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, subjektą ar organizaciją dalyvauti bet kokioje a punkte nurodytoje veikloje, ir taip sukelia pavojų ar prie jo prisideda, kad tokia veikla gali būti vykdoma ir

c) fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su a ir b punktuose nurodytais fiziniais ar juridiniais asmenimis, subjektais ar organizacijomis.

2. 1 dalis neįpareigoja valstybių narių neleisti jų pačių piliečiams atvykti į jų teritorijas.

3. 1 dalis nedaro poveikio tiems atvejams, kai valstybė narė privalo laikytis įsipareigojimo pagal tarptautinę teisę, būtent:

a) kaip tarptautinę tarpvyriausybinę organizaciją priimančioji šalis;

b) kaip Jungtinių Tautų rengiamą ar globojamą tarptautinę konferenciją priimančioji šalis;

c) pagal daugiašalį susitarimą dėl privilegijų ir imunitetų suteikimo; arba

d) pagal 1929 m. Šventojo Sosto (Vatikano Miesto Valstybės) ir Italijos Taikinimo sutartį (Laterano paktą).

4. Laikoma, kad 3 dalis taikoma ir tais atvejais, kai valstybė narė yra Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) priimančioji šalis.

5. Taryba tinkamai informuojama apie visus atvejus, kai valstybė narė leidžia taikyti išimtį pagal 3 arba 4 dalį.

6. Valstybės narės gali leisti taikyti 1 dalyje nustatytų priemonių išimtis, kai kelionė yra pateisinama dėl skubaus humanitarinio poreikio arba dėl dalyvavimo tarpvyriausybiniuose susitikimuose ir tuose, kuriuos remia ar kurių priimančioji šalis yra Europos Sąjunga arba kurių priimančioji šalis yra ESBO pirmininkaujanti valstybė narė, kuriuose vyksta politinis dialogas, kuriuo tiesiogiai padedama siekti ribojamųjų priemonių politikos tikslų, įskaitant cheminių ginklų teisinio draudimo įgyvendinimą ir cheminį nusiginklavimą. Valstybės narės taip pat gali leisti taikyti 1 dalyje nustatytų priemonių išimtis, kai atvykimas ar vykimas tranzitu yra būtinas teisminio proceso vykdymui.

7. Valstybė narė, ketinanti leisti taikyti 6 dalyje nurodytas išimtis, apie tai raštu praneša Tarybai. Laikoma, kad išimtį taikyti leidžiama, jeigu per dvi darbo dienas nuo pranešimo apie siūlomą išimtį gavimo vienas ar keli Tarybos nariai raštu nepareiškia prieštaravimo. Jei vienas ar keli Tarybos nariai pareiškia prieštaravimą, Taryba kvalifikuota balsų dauguma gali nuspręsti leisti taikyti siūlomą išimtį.

8. Tais atvejais, kai pagal 3, 4, 6 arba 7 dalis valstybė narė leidžia priede išvardytiems asmenims atvykti į savo teritoriją arba vykti per ją tranzitu, leidimas galioja griežtai tik tuo tikslu, kuriam jis buvo suteiktas, ir tik tiems asmenims, kurių atžvilgiu jis tiesiogiai suteiktas.

3 straipsnis

1. Įšaldomos visos priklausančios, jų nuosavybės teise turimos, valdomos ar kontroliuojamos lėšos ir ekonominiai ištekliai priede išvardintiems:

a) fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms, kurie yra atsakingi, teikia finansinę, techninę ar materialinę paramą arba kitaip prisideda prie šių veiksmų:

   i) cheminio ginklo gamybos, įsigijimo, laikymo, kūrimo, gabenimo, kaupimo arba perkėlimo;

ii) cheminio ginklo naudojimo;

iii) dalyvavimo rengiantis naudoti cheminį ginklą;

b) fiziniai ar juridiniai asmenys ir subjektai ar organizacijos, kurios bet kokiu būdu padeda, skatina ir kursto bet kurį fizinį ar juridinį asmenį, subjektą ar organizaciją dalyvauti bet kurioje a punkte nurodytoje veikloje ir taip sukelia pavojų ar prie jo prisideda, kad tokia veikla gali būti vykdoma;

c) fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, susiję su a ir b punktuose nurodytais fiziniais ar juridiniais asmenimis, subjektais ar organizacijomis.

2. Priede išvardytiems fiziniams ar juridiniams asmenims, subjektams ar organizacijoms arba jų naudai nei tiesiogiai, nei netiesiogiai nesudaroma galimybė naudotis jokiomis lėšomis ar ekonominiais ištekliais.

3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, valstybės narės kompetentinga institucija gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų arba ekonominių išteklių įšaldymą arba leisti jais naudotis tokiomis sąlygomis, kurios, jos nuomone, yra tinkamos, nustačiusi, kad atitinkamos lėšos ar ekonominiai ištekliai yra:

a) reikalingi priede išvardytų fizinių ar juridinių asmenų, subjektų arba organizacijų, ir nuo tokių fizinių asmenų priklausomų šeimos narių pagrindiniams poreikiams, įskaitant mokėjimus už maisto produktus, nuomą arba hipoteką, vaistus ir medicininį gydymą, mokesčius, draudimo įmokas ir komunalines paslaugas, tenkinti;

b) skirti tik pagrįstiems profesiniams mokesčiams sumokėti ir patirtoms išlaidoms, susijusioms su teisinių paslaugų teikimu, kompensuoti;

c) skirti tik mokesčiams arba aptarnavimo mokesčiams už kasdienį įšaldytų lėšų arba ekonominių išteklių laikymą ar tvarkymą sumokėti;

d) reikalingi ypatingoms išlaidoms, jei atitinkama kompetentinga institucija kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai bent prieš dvi savaites iki leidimo suteikimo yra pranešusi priežastis, dėl kurių, jos nuomone, konkretus leidimas turėtų būti suteiktas arba

e) mokėtini į diplomatinės ar konsulinės atstovybės arba tarptautinės organizacijos, kuri pagal tarptautinę teisę naudojasi imunitetais, sąskaitą arba iš jos, tiek, kiek tie mokėjimai skirti naudoti oficialiais diplomatinės arba konsulinės atstovybės arba tarptautinės organizacijos tikslais.

Atitinkama valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie bet kokius pagal šią dalį suteiktus leidimus.

4. Nukrypstant nuo 1 dalies, valstybės narės kompetentingos institucijos gali leisti nutraukti tam tikrų lėšų ar ekonominių išteklių įšaldymą, jei laikomasi šių sąlygų:

a) lėšoms ar ekonominiams ištekliams taikomas arbitražo sprendimas, priimtas prieš tą dieną, kurią 1 dalyje nurodytas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija buvo įtraukti į priede pateiktą sąrašą, arba Sąjungoje priimtas teisminės institucijos ar administracinis sprendimas, arba atitinkamoje valstybėje narėje vykdytinas teisminės institucijos sprendimas, priimtas iki tos dienos arba po jos;

b) lėšos ar ekonominiai ištekliai bus naudojami tik reikalavimams, kurių vykdymas užtikrintas tokiu sprendimu arba kurie pripažinti teisėtais tokiu sprendimu, tenkinti, laikantis taikomais įstatymais ir kitais teisės aktais, kuriais reglamentuojamos tokius reikalavimus turinčių asmenų teisės, nustatytų ribų;

c) sprendimas nėra į priede pateiktą sąrašą įtraukto fizinio ar juridinio asmens, subjekto ar organizacijos naudai ir

d) sprendimo pripažinimas neprieštarauja atitinkamos valstybės narės viešajai tvarkai.

Atitinkama valstybė narė informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie bet kokius pagal šią dalį suteiktus leidimus.

5. 1 dalis nekliudo tam, kad į priede pateiktą sąrašą įtrauktas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija sumokėtų mokėtiną sumą pagal sutartį, sudarytą iki tokio fizinio ar juridinio asmens, subjekto ar organizacijos įtraukimo į tą sąrašą, jeigu atitinkama valstybė narė nustatė, kad mokėjimo tiesiogiai ar netiesiogiai negauna 1 dalyje nurodytas fizinis ar juridinis asmuo, subjektas ar organizacija.

6. 2 dalis netaikoma, kai įšaldytos sąskaitos papildomos:

a) palūkanomis arba kitomis dėl šių sąskaitų atsirandančiomis pajamomis;

b) mokėjimais pagal sutartis, susitarimus ar prievoles, kurios buvo sudarytos arba nustatyti anksčiau nei tą dieną, kurią toms sąskaitoms pradėtos taikyti 1 ir 2 dalyse numatytos priemonės, arba

c) mokėjimais pagal teisminių institucijų, administracinius arba arbitražo sprendimus, priimtus Sąjungoje arba vykdytinus atitinkamoje valstybėje narėje,

su sąlyga, kad tokioms palūkanoms, kitoms pajamoms ir mokėjimams yra toliau taikomos 1 dalyje numatytos priemonės.

4 straipsnis

1. Valstybės narės arba Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai pasiūlymu Taryba vieningai sudaro priede pateikiamą sąrašą ir jį iš dalies keičia.

2. Taryba tiesiogiai, jei adresas žinomas, arba viešai paskelbdama pranešimą, atitinkamam fiziniam ar juridiniam asmeniui, subjektui ar organizacijai praneša 1 dalyje nurodytą sprendimą, įskaitant įtraukimo į sąrašą motyvus, suteikdama tokiam asmeniui, subjektui ar organizacijai galimybę pateikti pastabų.

3. Jeigu pateikiama pastabų arba naujų esminių įrodymų, Taryba peržiūri 1 dalyje nurodytą sprendimą ir atitinkamai informuoja atitinkamą fizinį ar juridinį asmenį, subjektą ar organizaciją.

5 straipsnis

1. Priede nurodomos 2 ir 3 straipsniuose nurodytų fizinių ir juridinių asmenų, subjektų ir organizacijų įtraukimo į sąrašą priežastys.

2. Be to, priede pateikiama informacija, jei jos turima, būtina atitinkamų fizinių ar juridinių asmenų tapatybei nustatyti ir subjektams ar organizacijoms identifikuoti. Tokia apie fizinius asmenis teikiama informacija gali apimti vardą ir pavardę, įskaitant slapyvardžius, gimimo datą ir vietą, pilietybę, paso bei asmens tapatybės kortelės numerius, lytį, adresą, jei žinomas, ir pareigas arba profesiją. Tokia apie juridinius asmenis, subjektus ar organizacijas teikiama informacija gali apimti pavadinimą, registracijos vietą ir datą, registracijos numerį ir veiklos vykdymo vietą.

6 straipsnis

Netenkinami jokie su sutartimi arba sandoriu, kurių vykdymui tiesioginį arba netiesioginį, visapusišką arba dalinį poveikį turėjo šiuo sprendimu nustatytos priemonės, susiję reikalavimai, įskaitant reikalavimus dėl žalos atlyginimo arba kitus šios rūšies reikalavimus, pavyzdžiui, reikalavimai dėl kompensacijos ar dėl garantijos suteikimo, visų pirma reikalavimai pratęsti arba apmokėti obligaciją, garantiją ar žalos atlyginimo įsipareigojimą, ypač finansinę garantiją ar finansinį žalos atlyginimo įsipareigojimą, nepriklausomai nuo jų formos, kuriuos pateikė:

a) į priede pateiktą sąrašą įtraukti fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos;

b) fiziniai ar juridiniai asmenys, subjektai ar organizacijos, veikiantys per bet kurį a punkte nurodytą asmenį, subjektą ar organizaciją arba jų vardu.

7 straipsnis

Siekiant, kad šiame sprendime nustatytų priemonių poveikis būtų kuo didesnis, Sąjunga skatina trečiąsias valstybes patvirtinti ribojamąsias priemones, panašias į nustatytąsias šiame sprendime.

8 straipsnis

Šis sprendimas taikomas iki 2019 m. spalio 16 d. Šis sprendimas nuolat peržiūrimas. Jis atnaujinamas arba atitinkamai iš dalies keičiamas, jei Taryba mano, kad jo tikslai nepasiekti.

9 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Liuksemburge 2018 m. spalio 15 d.

Tarybos vardu
Pirmininkė
F. MOGHERINI

PRIEDAS

2 IR 3 STRAIPSNIUOSE NURODYTŲ FIZINIŲ IR JURIDINIŲ ASMENŲ, SUBJEKTŲ IR ORGANIZACIJŲ SĄRAŠAS